

Pamatlietas puses

Prasītāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Otra lietas dalībiece: AB SEB bankas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 184.–186. pants apstākļos, kādi ir radušies šajā lietā, ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvā 2006/112 noteiktais atskaitījuma koriģēšanas mehānisms nav piemērojams tajos gadījumos, kuros vispār nevarēja veikt sākotnējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumu, jo tas bija no nodokļa atbrīvots darījums par zemes piegādi?
- 2) Vai atbildei uz pirmo jautājumu ir svarīgi tas, ka (1) sākotnējo PVN atskaitījumu par zemes gabalu pirkumu piemēroja tādēļ, ka tāda bija nodokļu iestādes prakse, atbilstoši kurai atbilstošā piegāde tika kļūdaini uzskatīta par apbūves zemes piegādi, kurai ir piemērojams PVN, kas ir paredzēts Direktīvas 2006/112 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un/vai (2) zemes piegādātājs pēc pircēja izdarītā sākotnējā atskaitījuma viņam izdeva PVN rēķinu, kurā ir koriģēta sākotnējā rēķinā norādītā (atsevišķā) PVN summa?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīvas 2006/112 184. un/vai 185. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā pirmais atskaitījums nebija iespējams, jo atbilstošajam darījumam nebija piemērojams PVN, ir jāpieņem, ka nodokļu maksātāja pienākums koriģēt šo atskaitījumu radās uzreiz, vai arī tikai tad, kad izrādījās, ka sākotnējais atskaitījums nebija iespējams?
- 4) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 179., 184.–186. un 250. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atskaitāmā PVN priekšnodokļa koriģētā summa ir jāatskaita no tā taksācijas perioda, kurā radās nodokļu maksātāja pienākums un/vai tiesības koriģēt sākotnējo atskaitījumu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Lieta C-540/16)

(2017/C 006/36)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”

Atbildētāja: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Parejās lietas dalībnieces: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministrija, BUAB “Sedija”, UAB “Starkis”, UAB “Baltijos šprotai”, UAB “Ramsun”, AB “Laivitė”, UAB “Baltlanta”, UAB “Strimelė”, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma “Stilma”, UAB “Banginis”, UAB “Monistico”, UAB “Rikneda”, UAB “Baltijos jūra”, UAB “Grinvita”, BUAB “Baltijos žuvis”

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1380/2013⁽¹⁾ par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK, 17. pants un 2. panta 5. punkta c) apakšpunkts, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 20. pantu, ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalstij, izmantojot 16. panta 6. punktā paredzēto rīcības brīvību, ir aizliegts izvēlēties tādu tai piešķirto zvejas kvotu sadalīšanas metodi, ar kuru paredz nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus šīs nozares saimnieciskās darbības subjektiem attiecībā uz lielāku zvejas iespēju apjomu, pat ja šī metode ir balstīta uz skaidru un objektīvu kritēriju?

⁽¹⁾ OV L 354, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 25. oktobrī – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-541/16)

(2017/C 006/37)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Grønfeldt un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, Dānijas Karaliste nav izpildījusi Regulas (EK) Nr. 1072/2009⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 2. panta 6. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Komisija apgalvo, ka Regulas (EK) Nr. 1072/2009 8. panta 2. punkts reglamentē tikai to, kā kravas pārvadātāji var veikt kabotāžas pārvadājumus atbilstoši šā panta noteikumiem. Šajā tiesību normā nav paredzēts maksimālais iekraušanas un/vai izkraušanas vietu skaits viena kabotāžas pārvadājuma ietvaros. Augstākais trīs kabotāžas pārvadājumu ierobežojums nenozīmē, ka kabotāžas pārvadājumam ir jāietver noteikts iekraušanas un/vai izkraušanas vietu skaits.
- Saskaņā ar Dānijas noteikumiem kabotāžu var veidot vai nu iekraušanas vietu skaits, vai izkraušanas vietu skaits, nevis abi. Dānijas noteikumos ir aizliegts ārvalstu kravas pārvadātājiem veikt kabotāžas pārvadājumus, ko veido vairākas iekraušanas un izkraušanas vietas, un tas ir ierobežojums tam, kā atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1072/2009 šie kravas pārvadātāji var veikt kabotāžas pārvadājumus Dānijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV 2009, L 300, 72. lpp.).